

Владислав Ходасевич
Саша Чорни
Николай Гумильов

НА КРЪСТОПЪТЯ НА ДВА СВЯТА

СТИХОВЕ

София, 2023

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Славка Иванова, подбор и превод, 2023

© Огняна Иванова, бележки за авторите, послеслов, 2023

© Издателство „Изток-Запад“, 2023

ISBN 978-619-01-1179-5

• С В Е Т О В Н И П О Е Т И •

ВЛАДИСЛАВ ХОДАСЕВИЧ
САША ЧОРНИ
НИКОЛАЙ ГУМИЛЬОВ

НА КРЪСТОПЪТЯ
НА
ДВА СВЯТА

Подбор и превод от руски
Славка Иванова

• С В Е Т О В Н И П О Е Ш И •

Под общата редакция на
Румен Леонидов

- № 1 Мацуо Башьо *100 хайку*
- № 2 Йоздемир Индже *Магмата* ✨ *Слепият часовник*
- № 3 Ли Бай *Прокуденият от небесата*
- № 4 Георги Рупчев *Превъртане на световете*
- № 6 Ханшан *Стихове от Студената планина*
- № 7 Хилми Явуз *Стихове за раните*
- № 8 Кристина Лугн *Довиждане и всичко хубаво!*
- № 9 Никола Фурнаджиев *Огнено затишише*
- №10 Йоса Бусон *100 хайку*
- №11 Иван Методиев *Пейзажи на душата*
- №12 Робърт Бърнс *Песни и поеми*
- №13 Сафо *Стихове*
- №14 Уолт Уитман *Ако се върна след смъртта*
- №15 Владислав Ходасевич, Саша Чорни, Николай Гумилов
На кръстопътя на два свята

Съдържание

Владислав Ходасевич
(1886–1939)

Ще угасна, ще угасна...	11
В здрача	12
Проклетият	13
Отново думи нежни...	14
Есен	15
Над всички пътеки тегне проклятие	16
Сам до реката лъкагушна	17
В кръга край мене всичко стихва...	18
Sanctus amor	19
Буря по стъклата чука	20
Мълния	21
Поет	22
Обичам да казвам слова	23
Гадаене	24
Passivum	25
Звезда	26
Утро	27
Дъжд	28
Душа	29
Зима	30
Утро	31

Смоленският пазар	32
Край морето.....	33
Търси ме.....	34
По булевардите	35
В трептящ ефир звезди горят.. ..	36
Оглеждам аз делата груби.. ..	37
Сковават облаци в тъмни вериги.. ..	38
Презирам се, щом вида се в стъклата.. ..	39
Под краката сняг скрипти	40
НЕП	41
Паметник	42

Саша Чорни (1880–1932)

Молитва.....	45
Две желания	46
Магаре за пример (Ария за безгласни)	47
Из „Гардероб с глупаци“	48
Дъжд.....	49
Стайна пролет	50
Пролетта на мъртъвците	52
Човек.....	53
Борба.....	54
На път	55
Когато лете бродиш в борова гора.. ..	56
Тучков мост.....	57
Дъжд.....	58
Бялата люлка	59
Огънят тлее – полека догаря.. ..	60

Николай Гумилов
(1886–1921)

Аз не живях, а пропътувах... ..	63
Четец на книги	64
Старина	65
Обсебен.....	66
Градините на душата ми.....	68
Мечти.....	69
Мисли	70
Есенна песен	71
Пиза.....	72
Есен	73
Хипопотам.....	74
Норвежки планини	75
Вечер	76
Над мрачната житейска бездна... ..	77
Послеслов (<i>Огняна Иванова</i>).....	78

Владислав Хогасевич

(1886–1939)

Поет, преводач и пушкиновед. Роден е в Москва. Внук на известния литератор Яков Брафман, приел православието. Бързо стига до извода, че „при болшевиките литературната дейност не е възможна“ и когато през 1920 г. негова книга е забранена, остава без доходи и пише, без да печата. Смятан за колос в руската поезия. От 1922 г. нататък живее в Германия и Италия, а когато съветското посолство в Рим му отказва продължение на паспорта и след като научава, че Гумилъв е бил разстрелян, емигрира във Франция.

В трудно време се е издържал с игра на покер и бридж. Бил е и екскурзовод във Венеция. Живее в Париж, където умира в крайна бедност на 43 години, болен и забравен. Автор е на пет поетични сборника.

* * *

Ще угасна, ще угасна –
ще умра едва роден...
Тука скитам се напразно –
пътят дълъг е пред мен.

Вятър злобен. И тревите
вехнат, и мъгла снежи.
Щастието – призрак, мит е,
и животът е лъжи.

Не, не идвайте след мене –
толкова дълбок е мракът!
Тръгвам. В дните осланени
никой в пътя ме не чака.

30 октомври 1904 г.

В зрача

Снежно здрачаване. Далечни покриви
плуват сред снежния прах.
Багри на залеза в розова охра
и куполи плуват след тях.

Тихо... Тъй тихо е... Тихо и сладостно
в прозорчета пламък се вие.
Звън на камбана разнася се благостно.
Плача. Самотни сме ние.

Вечно сами. От тъга натежали –
както аз, както той, както ти...
Някой теши се... Скръбно и жалостно
тъжната песен лети.

3 ноември 1904 г.